

“Винаги бедни, винаги просеци...”

с вулии през рамо ходеха из града да просят хляб и гозби...” Във Варна „Когато посещавахме циганската махала сами, винаги ни връхлитаха просеци деца и нахални жени, но когато бяхме с шери-бashi Осман, никой не се осмеляваше да ни приближи” (Макфий 2007: 70).

В средата на 20-те год. на ХХ век Градските съвети се опитват да въведат определен ред в просията. “Всякаква просия от просяци, цигани и

ба – “иibe” /“тържик”, която се ползва само за просене. Състои се от две големи торби с върви и се премята през рамо като дисаги. В Казанлък “Едно време циганки